

זוהר חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

הרי כהן הוא חסד ולמה היה מבעיר אש שזה דין?

"וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּגו'" פתח רבי אחא ואמר, "וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ", למה, "וּבַעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבִקְרָא בְּבִקְרָא", למה, וכהן להבערה למה, והרי למדנו, שאש בכל מקום מורה על דין, והכהן מצד בחינת הימין הוא בא, ורחוק הוא מן דין, שהרי כהן לא נזדמן בדין לעולם, וכאן למה צריך הכהן לשרוף הדין בעולם, שכתוב: "וּבַעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן".

החוטא שורף עצמו באש של יצר הרע

אלא כך למדנו, אדם שבא לחטוא לפני רבונו, הוא שורף עצמו בשלהבת של היצר הרע, ויצר הרע מצד של רוח הטומאה הוא בא, ולכך שורה בו רוח הטומאה.

על ידי הבערת האש על ידי הכהן, מתבטל האש האחר

ולפעמים יש להכיר מן הקרבנות הבאים מצד ההוא, שזה נצרך להקריב על המזבח דמיון חטאין^[כז], ולא נכלה ולא נתבטל רוח הטומאה ההוא, בין מן האדם ובין מן הצד ההוא שבא ממנו, אלא באש המזבח, שזה האש מבער רוח הטומאה ומינים הרעים מן העולם, והכהן היה מכוון בזה להכין האש, שיבער מינים הרעים מן העולם.

שהאש לא יכבה לעולם

ועל כן נצרך שלא לכבות האש לעולם, ולא יהיה נחלש הכח והתוקף שלו, לשבר הכח והתוקף האחר הרע מן העולם, ועל כן "לֹא תִכְבֶּה".

בבקר בעת ששורה צד החסד בעולם

והכהן יסדר עליו אש בבקר בבקר, בזמן ששולט הצד שלו ונתעורר בעולם, בשביל להמתיק הדין^[כח], ונכנעים הדינים ואין מתעוררים בעולם.

ועל כן למדנו, יש אש אוכלת אש, האש שלמעלה אוכלת אש אחר, ואש המזבח אוכלת אש אחר, ועל כן אש הזה לא תכבה לעולם, ורק הכהן יסדרנו בכל יום.

זיו הזוהר
 כו. כמובא לעיל בהפסוק "וְאֵם עֵז קָרְבָּנוֹ" שעזו הוא מצד הסטרא אחרא, והוא דמיון חטאו. כז. הכהן שרשו במדת החסד, שנתעורר בעולם בבקר, ונעשה על ידי זה המתקת הדינים.

רעיא מהימנא חלק ג' פרשת צו דף כ"ז עמוד א'

חמש מיני אש ירדו על המזבח

"זאת תורת העֶלָה", מצוה זו לעשות העולה כמשפטה, ועליה נאמר: **"זאת תורת העֶלָה וגו'"**, חמש מיני אש היו יורדות על הקרבן, אש אוכלת ואינה שותה, אש השותה ואינה אוכלת, אש האוכלת ושותה, אש אוכלת לחים ויבשים, אש שאינה אוכלת ואינה שותה.

כנגדן נאמר **"זאת תורת העֶלָה"** א', **"הוא העֶלָה על מוקדה"** ב', **"על המזבֵּחַ"** ג', **"כָּל הַלֵּילָה"** ד', **"וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֻּקְדַּ בּוֹ"** ה'.

אש המלכות אוכלת לחים ויבשים

וביארו בעלי המשנה, שעולה כולה עולה לגבוה, זה עולם הבינה, ומראה כבוד כאש אוכלת היא אש השותה כל מימי התורה, ואוכלת כל קרבנות של התפלות, אוכלת לחים ויבשים, אלו פשטי התורה שהם כעצים יבשים, וסודות התורה הם כעצים לחים, וזו היא אש האוכלת לחים ויבשים.

מכפרים על מצות עשה ולא תעשה

ועוד אוכלת לחים היינו, כל הקרבנות שהם נקרבים בתפלה על מצות עשה, ויבשים היינו כל הקרבנות שהם נקרבים בתפלה על מצות לא תעשה[כח].

שזה הוא העונש סקילה שריפה הרג וחנק, על מצות לא תעשה, אלו הם קרבנות השכינה, תלמוד תורה, והתפלה שעל מצות עשה ולא תעשה.